

STS de 31 de març de 2006, recurs 3679/2000

Requisits per a l'aplicació del principi "non bis in idem" (accés al text de la sentència)

Per acord de l'Ajuntament, i després d'haver-se tramitat el corresponent expedient disciplinari, es va imposar a l'Agent de Primera de la Guardia Municipal, **cinc sancions de separació de servei per considerar-lo autor de cinc infraccions molt greus**. Entre aquestes cinc faltes molt greus comeses per l'agent es trobava la tipificada a l'art. 27.3 h) LOFCS, exercir activitats públiques o privades incompatibles amb el desenvolupament de les seves funcions, per haver desenvolupat de forma continuada, durant els anys 1992 i 1994, l'activitat d'elaboració d'escrits o recursos a particulars, fonamentalment en matèria de tràfic, contra diferents Administracions públiques.

La sentència del TSJ del País Basc va anul·lar les cinc sancions de separació de servei per diferents motius, i respecte de la sanció per la comissió del tipus de l'art. 27.3 h), per entendre que aquesta infracció ja havia estat sancionada per acord l'Alcalde com a falta greu i, posteriorment, confirmada per sentència l'any 1998. Per tant, i donat que ningú pot ser sancionat dues vegades pels mateixos fets anul·la aquesta sanció per infracció del principi *non bis in idem* de l'art. 133 de la *Ley 30/1992, de 26 de noviembre de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del procedimiento administrativo común*.

La conducta castigada per acord de l'Alcalde i, respecte de la qual, la sentència d'instància veu identitat de fets fou imposada per emprar material i equips informàtics municipals en l'activitat d'elaboració dels escrits i recursos.

L'ajuntament, ara recurrent en cassació, impugna l'anul·lació d'aquesta sanció per entendre que no s'ha vulnerat el *principi non bis in idem*. En els mateix sentit s'expressa el TS sobre la base dels següent argument:

No existeix vulneració del principi *non bis in idem* en no existir identitat ni dels fets ni dels fonaments de les sancions imposades pel Ple de l'Ajuntament i per l'Alcalde, doncs una cosa és infringir el règim d'incompatibilitats (conducta tipificada a l'art. 27.3 h) LOFCS i 89 h) de la Llei 6/1989) i altra diferent utilitzar per a fins aliens a les funcions públiques els mitjans materials de les dependències municipals (conducta tipificada a l'art. 84 c) de la Llei 6/1989: res té a veure realitzar activitats incompatibles amb utilitzar en interès particular els mitjans materials municipals.

Falta, doncs, la identitat de fets i fonaments que requereix l'article 133 de la Ley 30/192, encara que, naturalment, sí existeix la identitat subjectiva. Però no és suficient amb aquesta coincidència subjectiva: l'art 133 requereix, a més, la coincidència de fets i la coincidència de fonaments, que clarament no es donen en aquest cas. En aquest sentit, recorda el TS que, la doctrina constitucional (recollida últimament en la STC 188/2005) exigeix per a l'aplicació del principi *non bis in idem* la triple identitat: identitat subjectiva; identitat en els fets; i identitat en els fonaments.